

dene taler derfor, nedsætte Dagpengene med indtil $\frac{1}{4}$. Denne Regel om Nedsættelse af Dagpengene anvendes i Tilfælde, hvor den skadelidte efter Direktoratets Skøn menes at kunne begynde at arbejde, og hvor Udbetalingen af fulde Dagpenge menes at være en Hindring for at faa paagældende i Arbejde igen. Navnlig under Hensyn til Størrelsen af de Dagpenge, der kan ydes i Henhold til dette Afsnit, jfr. herved Forslagets § 31, Stk. 2, har man anset det for rigtigst, at der hjemles Mulighed for en væsentlig større Nedsættelse, og man foreslaar derfor, at Direktoratet, naar Forholdene taler derfor, kan nedsætte Dagpengene indtil Halvdelen.

Reglen i § 15, Stk. 3, der ikke findes i Militærinvalideloven, tilsigter at forhindre saadanne Dobbelt-Ydelser fra det offentlige, som kan opstaa ved, at tilskadekomne opnaar saavel Løn fra Stat, Kommune eller en offentlig Institution som Dagpenge efter Reglerne i nærværende Afsnit.

Til § 16.

Da de fleste af de Skades- eller Sygdomstilfælde, som Bestemmelserne i nærværende Afsnit sigter paa, er indtruffet under Besættelsen, og altsaa inden nærværende Lovs Ikrafttræden, har man anset det for rigtigst, at Ydelserne i Henhold til nærværende Afsnit, herunder Dagpengeydelse, i disse Tilfælde gives med tilbagevirkende Kraft, jfr. § 16, Stk. 1; dog har man for at undgaa, at der nu skal udbetales Dagpenge for ganske kortvarige Tilfælde af Arbejdsudygtighed i Tiden inden Lovens Ikrafttræden, foreslaaet, at Dagpengene, for saa vidt angaar Tilfælde, der er afløbet uden erstatningsberettigende Følger inden Lovens Ikrafttræden, tidligst begynder at løbe 8 Uger efter Tilfældets Indtræden. — Med Hensyn til de inden Lovens Ikrafttræden opstaaede Tilfælde, maa der i Henhold til Stk. 2. refunderes Sygekassen (Sygeforeningen), hvad der er ydet af denne og fradrages, hvad der er ydet af offentlige Midler, jfr. herved Lovforslagets § 34.

§ 16, Stk. 2, svarer til Militærinvalidelovens § 17, Stk. 2.

Til §§ 17—18.

Bestemmelserne svarer til §§ 18—19 i Militærinvalideloven.

Til § 19.

Bestemmelsen, der fastslaar, hvornaar Direktoratet kan træffe Afgørelse om Invaliditetsspørgsmaalet, afviger fra Militærinvalidelovens § 20, for saa vidt angaar de foreslaaede Regler om Skade og Sygdom, der er indtruffet inden nærværende Lovs Ikrafttræden, og som ikke kunde anmeldes og behandles før Lovens Ikrafttræden.

Til § 20.

Bestemmelsen svarer til Militærinvalidelovens § 21, bortset fra Reglen om Erstatningsniveauet, der her — som efter de foreslaaede Ændringer i Krigs-Ulykkesforsikringsloven for søfarende — foreslaas fastsat til $\frac{4}{5}$, jfr. de almindelige Bemærkninger ovenfor. Til Belysning af, hvilken Erstatning der vil kunne opnaas af Personer, der omfattes af Bestemmelserne i nærværende Afsnit og af søfarende, saafremt det for Rigsdagen forelagte Forslag til Ændring af Krigs-Ulykkesforsikringsloven for søfarende gennemføres, skal følgende Eksempel anføres:

30-aarig Invalid med en Nedsættelse af Erhvervsevnen paa 20 pCt. og en Aarsløn paa 6 000 Kr.

Den søfarende:

I Henhold til Forslaget om en ændret Krigs-Ulykkesforsikringslov for søfarende, en Kapitalerstatning, stor 8 160 Kr.

I Henhold til Krigsulykkesforsikringsloven, en Kapitalerstatning, stor 2 281 —

 10 441 Kr.

Den tilskadekomne, der omfattes af nærværende Afsnit:

Saafremt Renten kapitaliseres, jfr. Bestemmelsen i Forslagets § 28, en Kapitalerstatning, stor 8 160 Kr.

Tillæg i Henhold til Lovforslagets § 28, Stk. 3, for at bringe Kapitalerstatningen op paa samme Størrelse som for den søfarende 2 281 —

 10 441 Kr.

Til § 21.

Bestemmelsen om, fra hvilket Tidspunkt Renten løber, svarer til Militærin-